

«Кўзлар зино қилади, уларнинг зиноси қарашдир. Қўллар зино қилади, уларнинг зиноси ушлашдир. Оёқлар зино қилади, уларнинг зиноси юриб боришдир. Оғиз зино қилади, унинг зиноси бўса олишдир. Қалб хоҳлайди ва орзу қилади, фарж эса уни ё тасдиқ қилади ёки ёлғонга чиқаради» («Муснади Аҳмад»).

Ҳадиси шарифдан маълум бўлмоқдаки, зинонинг турли хил даражалари бор экан. Яъни фақат номаҳрам эркак ва аёлнинг жинсий алоқасигина зино эмас, балки унинг атрофидаги турли кўриниш ва босқичлари бор экан. Масалан, номаҳрамга қараш, унинг қўлидан ушлаш, атайин баданини номаҳрамнинг баданига текказиш, эркак билан аёлнинг заруратсиз аралашуви, бузуқликни хаёлга соладиган жойларга бориш ҳам зинодир. Номаҳрамдан бўса олиш оғизнинг зиносидир. Шариъати мутоҳҳара бу барча ҳолатларни ҳаром деб ҳукм қилиб, уларни зино жумласидан санаган.

«Бадназарлик ва зинодан сақланиш» китоби асосида тайёрланди

Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 24 июндаги 03-07/4033 рақамли хулосаси асосида тайёрланди.